„No mis sa toru meid tunnistad?“ üttlesiwad teised, eks sa ole meid enne näinud? — „Ma waatan seda ja panen imeks, kust teie siia olete saanud? „Ma nägin unes, et teitest teine taewa ja teine põrgu wiidi, ja et ma teid ilmaski enam ei arwand tagasi tulewod, sõin ma koogi ära.“ Niiid alles läksiwad teiste silmad lahti, et pohnud koogi mitkugi enam tules. Wõtk heake.

R. K. Dr. E. I. S.

Hobune komistab nelja jala peal, miks siis mitte inimene kahe jalu peal?

Wana kuuekümne aastane preilu Eliisabet, keda mõisa pere isekeskes „w'a Liisuks“ hüüdsiwad, istus kõrwalises kambri nurkas, kui ekitaja kutsar sisseastus; ja et ta preilnat ei näinud, küsis ta tüdrukute käest: „Kus se w'a Lil-lil-lil Liisu on?“ — „No, mis sa tahad siis?“ küsis preilu. — „Ma tahtsin pep-pep-pep-pep preilna käest kük-kük-kük küünalt paluda,“ kogeldas kutsar ärapunastates.